

bemærke, at den høitæredede Justitsminister, som Udvalget havde anmodet om at meddele, hvorvidt han kunde have noget Væsentligt at indvende mod de Forslag, som Udvalget tænkte paa at stille, har meddeelt Udvalget, at han ikke havde Noget at erindre mod dets Forslag, undertagen netop imod dette Underændringsforslag, idet den høitæredede Minister har gjort en Erindring ganske af den Bestaafenhed, jeg nu tilloed mig at antyde, nemlig at det i de enkelte Tilfælde vil være saare vanskeligt at afgjøre, hvorvidt en Hund kan optages eller ikke, og at man altsaa ved at sætte en saadan vag Bestemmelse ind let afstedkommer praktiske Ulemper. — Forslaget af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Thurah) om en Tilføielse til Paragræphen tør jeg maaskee nærmest betragte som et Slags Underændringsforslag til det Underændringsforslag af Udvalgets ærede Mindretal, som jeg nu har tilladt mig at omtale. Forsaavidt man ikke maatte ville vedtage det ærede Medlems Forslag under Nr. 2 og 3, vil man vistnok heller ikke finde det rigtigt at vedtage Forslaget Nr. 4, ligesom man, antager jeg, ikke vil stemme for Forslaget, naar man i det Hele taget troer ikke at kunne slutte sig til Udvalgets Mindretalsforslag Nr. 4. — Udvalget har endelig troet, at der i denne Lov — netop naar den skal hævde sin Charakter som en Politilov, sigtende til saavidt muligt at træffe Foranstaltninger til at forebygge Ulemper, som kunde sthyde af et for stort Antal løsgaaende Hunde, — burde tilføies en yderligere Bestemmelse, hvortil Forslag indeholdes under Nr. 5, nemlig om, at en Hund, der har vilst sig som et farligt Dyr ved at bide Menneffer eller ihjelrive Dyr, kan forlanges forshynet med Mundkurv, saavidt den ikke bestandigt holdes bunden; paa den Maade vil man i Fremtiden kunne faae Sikkerhed mod en saadan Hund. Naturligviis vil det, forsaavidt man indfører noget Saadant, være nødvendigt dertil at føie en Bestemmelse om Bødeansvar, forsaavidt Reglen tilsidefættes. — Der er af det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup) stillet et Underændringsforslag til den af Udvalget foreslaaede nye § 5, der gaaer ud paa, at der skulde stfjælnes mellem 2 Arter farlige Hunde,

dem, som have bidt Menneffer, og dem, som have ihjelrevet eller mishandlet Creaturer; de første Hunde skulde ubetinget aflives, de sidste kunde derimod faae Lov til at gaae med Mundkurv. Det forekommer mig, at dette Forslag dog gaaer noget videre, end det kan ansees for at være nødvendigt. Naar en Hund, som har bidt Menneffer, bliver forshynet med Mundkurv eller bestandigt holdes bunden, seer jeg ikke rettere, end at man da har gjort, hvad der maa ansees for at være tilstrækkeligt til at sikkre sig imod den for Fremtiden, men at gaae videre, end det er nødvendigt hertil, forekommer mig ikke at være rigtigt ved denne Leilighed. — Endnu skal jeg kun tillade mig at henlede Opmærksomheden paa det Underændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (N. Hansen). Det vil sees, at man i § 3, som handler om Hundeafgiften paa Landet, har foreslaaet, at enhver ny til Communen ankommen Hund skal anmeldes inden en Maaned, og en i Communen opfødt Hund, inden den er bleven to Maaneder gammel. Den ærede Forslagsstiller mener, at man skulde forandre Tallet 2 til 6, saaledes at Pligten til at anmelden en i Communen opfødt Hund, først skulde indtræde, naar den er bleven 6 Maaneder gammel. I den Anledning skal jeg tillade mig at bemærke, at man i Udvalget har reist Spørgsmaal om, hvorvidt denne Aldersgrændse af 2 Maaneder er den rette. Man har ikke været blind for, at der lader sig anføre Endeel for at sthyde Aldersgrændsen ud; paa den anden Side turde det dog være tvivlsomt, om det ikke er at gaae noget for vidt at sætte Aldersgrændsen til 6 Maaneder; derom kan man nu have forskjellige Meninger, men hvad der har været afgjørende for Udvalget til at sætte Aldersgrændsen til 2 Maaneder, er det, at det ikke er nogen ny Grændse, som Udvalget her har sat ind, men en Aldersgrændse, som allerede findes i Lovgivningen; det er den Aldersgrændse, som er bestemt for Kjøbenhavn og for Kjøbstæderne, og, naar man i denne Lov lader Forholdet usforandret for Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, og man i det Hele taget søger at tilveiebringe Overeensstemmelse mellem Forskrifterne for Lan-